

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Sedmíkovou v právní věci žalobce **A. V.**, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí** se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 10. 2012 č. j. MPSV-UM/6520/12/9S-KHK, o příspěvek na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo, t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žalovanému se právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou v zákonné lhůtě doručenou Krajskému soudu v Hradci Králové se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 10. 2012 č. j. MPSV-UM/6520/12/9S-KHK. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky - krajské pobočky v Hradci Králové a rozhodnutí prvostupňového správního orgánu bylo potvrzeno. Jednalo se o zamítnutí žádosti o příspěvek na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo.

V žalobě žalobce předně poukázal, že v minulosti o příspěvek na zakoupení motorového vozidla požádal a obdržel kladné rozhodnutí. Namítal proto nesprávné vyhodnocení lékařských zpráv a tedy nedostatečně zjištěný skutkový stav, kdy

zejména ve zprávě Neurologické kliniky FN v Hradci Králové ze dne 1. 10. 2012 se uvádí, že ani tři operace páteře nevedly u žalobce ke zlepšení jeho zdravotního stavu a podrobně popisují těžkou statickou a dynamickou nedostatečnost bederní páteře s chronickým progresivním stavem, a přesto nyní nebyl se svoji žádostí úspěšný. Stejně tak je zachycen jeho zdravotní stav ve zprávě Neurochirurgické kliniky FN v Hradci Králové, kde se podrobil v březnu a v dubnu 2012 hospitalizaci. Celkový zdravotní stav způsobuje podstatné omezení funkce obou končetin se závažnými poruchami hybnosti při systémovém i degenerativním pohybovém stavu celého nosného aparátu, v důsledku čehož žalobce není schopen stát, chodit a rovněž snášet otřesy v hromadné dopravě. Bez motorového vozidla tak nemůže objektivně existovat.

Žalovaný navrhl ve svém vyjádření k žalobě zpracovaném dne 14. 5. 2013 zamítnutí žaloby s poukazem na zjištění a závěry posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, pracoviště Hradec Králové (dále jen PK MPSV), která vypracovala posudek a vyhodnotila zdravotní stav žalobce dne 18. 10. 2012. Podle jejího závěru u žalobce nešlo k datu vydání napadeného rozhodnutí o osobu stíženou těžkou vadou nosného nebo pohybového ústrojí, nebo těžkou nebo hlubokou mentální retardací charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Nejednalo se o těžké vady nosného ústrojí podle písm. a/, b/, d/ až i/ bodu 1 části první přílohy k zák. č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením. Skutkový stav byl dostatečně zjištěn dostatečně a z důvodu nesplnění podmínek § 9 odst. 2 a 4 zák. č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, nemůže být příspěvek na osobní automobil přiznán.

Ze spisů správních orgánů, konkrétně Úřadu práce ČR – Krajská pobočka v Hradci Králové a ze spisu doloženého žalovaným ověřil krajský soud tyto podstatné okolnosti případu:

dne 11. 7. 2012 si žalobce podal u Úřadu práce žádost o příspěvek na zvláštní pomůcku (osobní automobil). Uvedl, že vozidlo potřebuje vozidlo 1x denně na nákup, jedenkrát měsíčně k návštěvě ošetřující lékařky a čtyřikrát ročně z důvodu návštěv lékařů specialistů.

Zdravotní stav žalobce posoudil dne 1. 8. 2012 lékař Okresní správy sociálního zabezpečení v Hradci Králové (dále jen OSSZ), který vydal posudek o zdravotním stavu žalobce pro účely řízení o příspěvku na zvláštní pomůcku na zakoupení motorového vozidla. Lékař při posouzení zdravotního stavu vycházel z nálezů ošetřující lékařky a odborných nálezů lékařů specialistů z oboru ortopedie, neurologie, interny s tím, že rovněž disponoval závěrečnou zprávou z hospitalizace žalobce na Neurochirurgické klinice FN v Hradci Králové. Jednalo se nálezy časově aktuální. U žalobce byl konstatován dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je chronická bolest a výrazné omezení hybnosti páteře po opakovaných operacích, v důsledku čehož je při náročnějších úkonech odkázán na pomoc druhé osoby. Pohybuje se s oporou dvou holí na kratší vzdálenost.

Orientační a komunikační schopnosti jsou plně zachovány, o mentální postižení se nejedná. Nejedná se o těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci ve smyslu § 9 odst. 1 až 4 zák. č. 329/2011 Sb. Nejedná se o zdravotní postižení podle části I. bod 4 přílohy k výše uvedenému zákonu.

S výsledkem posouzení byl žalobce seznámen dne 15. 8. 2012 a s argumenty popsanými v žalobě vyslovil s výsledkem nesouhlas.

Uvedený důkaz sloužil prvostupňovému správnímu orgánu (Úřadu práce) jako podklad pro vydání napadeného rozhodnutí ze dne 16. 8. 2012, jímž byla žádost o příspěvek na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo zamítnuta s odkazem na závěry učiněné lékařem OSSZ v Hradci Králové.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, ve kterém znovu poukázal na své zdravotní problémy a vážný zdravotní stav, který vyplývá ze zpráv lékařů. Zdůraznil, že právě s ohledem na zdravotní postižení je na dopravu motorovým vozidlem zcela odkázán a nezbytně jej vyžaduje pro každodenní potřebu.

Odvolací řízení bylo doplněno o PK PMSV ze dne 18. 10. 2012. Z obsahu posudku lze vysledovat, že komise jednala v řádném složení za přítomnosti odborné lékařky z oboru neurologie. Při přezkumu posudkového závěru lékaře OSSZ disponovala posudkovým spisem OSSZ Hradec Králové, spisem odvolacího orgánu, lékařskými nálezy ve spisech obsaženými a nově zprávou neuroložky MUDr. Z. V. ze dne 1. 10. 2012. Zdůraznila, že žalobce v průběhu odvolacího řízení nenamítl zásadní změnu zdravotního stavu, a proto výsledky posouzení opřela o důkazy výše uvedené.

V diagnostickém souhrnu je na prvním místě zmíněn chronický vertebrogenní alogický syndrom s chronickým těžkým kořenovým syndromem S1 vlevo, s těžkou statickou a dynamickou nedostatečností bederní páteře, s imkopletními sfinkterovými poruchami, pro který žalobce prodělal celkem tři operace. Další zjištěná zdravotní postižení nejsou při hodnocení zvlášť významná. Zpráva MUDr. V. pak neobsahovala žádné nové posudkově významné skutečnosti.

Posudková komise konstatovala, že žalobce je schopen chůze s oboustrannou oporou, vyšetření zaznamenalo svalovou hypotonii až hypotrofii lýtkového a stehenního svalstva vlevo a dále popsala odbornými lékařskými termíny faktický zdravotní stav žalobce.

Konstatovala, že zdravotní stav žalobce a jeho funkční důsledky pro účely posudkového závěru byly prvostupňovým posudkem zjištěny v dostatečném rozsahu, byly objektivizovány všechny skutečnosti týkající se jeho zdravotního stavu nebo jeho funkčních důsledků významných pro posudkový závěr. Posudková kritéria byla aplikována správně. Dospěla tak k závěru, že v případě žalobce nebyla

objektivizována těžká vada nosného nebo pohybového ústrojí uvedená v příloze k zák. č. 329/2011 SB., v platném znění, v bodě 1 písm. a), b), d a i), rovněž tak nejde o těžkou nebo hlubokou mentální retardaci uvedenou v písm. b) bodu 4 části I téže přílohy. Tento stav existoval k datu vydání napadeného rozhodnutí a stejně tak i ke dni 11. 7. 2012, kdy žalobce o příspěvek požádal.

Po řízení shora popsaném vydal žalovaný rozhodnutí, které se opírá o posudek posudkové komise. Posudkový závěr posudkové komise je náležitě odůvodněn, posudková komise se vypořádala s rozhodujícími skutečnostmi, vycházela ze zdravotní dokumentace a zabývala se žalobcovými námitkami. Posudkový závěr je hodnocen jako úplný a přesvědčivý, žalobce zákonné podmínky pro přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku nesplnil, a proto žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí prvostupňového orgánu.

Podle § 51 odst. 1 s.ř.s. nebylo třeba k projednání žaloby nařizovat jednání, protože účastníci projevili s takovým postupem souhlas. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle ustanovení § 75 odst. 2 s.ř.s. v mezích daných žalobními body a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Předmětem řízení bylo učiněno rozhodnutí o příspěvku na zvláštní pomůcku na pořízení motorového vozidla. Podmínky nároku na takový příspěvek upravuje § 9 odst. 2 zák. č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, ve znění novel. Podle tohoto předpisu má nárok na takový příspěvek osoba, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí a nebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a její zdravotní stav nevylučuje přiznání tohoto příspěvku. Zdravotní stavy vylučující jeho přiznání jsou uvedeny v příloze k výše uvedenému zákonu (odkaz v § 9 odst. 4 zákona). Další podmínky pak stanoví § 9 odst. 5 zákona.

Z uvedených právních norem je zřejmé, že předpokladem pro přiznání příspěvku je konkrétní těžká vada nosného nebo pohybového ústrojí, která je podřaditelná postižením podle zvláštní přílohy. Zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku jsou uvedena v příloze k zákonu v jeho části I bod 1.

Posouzení zdravotního postižení žalobce a úvaha v tom směru, zda-li je objektivizované zdravotní postižení podřaditelné právě těžkým vadám nosného nebo pohybového ústrojí plně odvisí od odborného lékařského posouzení. Takové posouzení provádí lékař Okresní správy sociálního zabezpečení, v případech odvolacího řízení je posudkovým orgánem PK MPSV. Výsledky odborných lékařských posouzení poté slouží jako podklad pro rozhodování správních orgánů, které samy o sobě potřebné lékařské znalosti nemají. Posudky jako stěžejní důkazy jsou správními orgány hodnoceny z pohledu jejich úplnosti, přesvědčivosti a logičnosti přijatých závěrů.

Z posudků opatřených v řízení v obou instancích vyplývá, že posudkoví lékaři měli k dispozici úplnou zdravotní dokumentaci žalobce, seznámili se s jeho zdravotním stavem, posoudili zdravotní postižení a nadto se PK MPSV vyslovila k důkazu žalobcem doloženému v odvolacím řízení, ke zprávě neuroložky MUDr. V.

Závěry obou posudkových orgánů se plně shodují.

Při rozhodování o příspěvku na zvláštní pomůcku na pořízení motorového vozidla musí jít u žadatele o těžkou vadu nosného ústrojí či o těžké mentální postižení. Zdravotní postižení nelze přirovnávat, ale musí být stejné podle v posudku citovaných předpisů. Tato postižení jsou posudku vyjmenována a uvádí se v něm, že žádné z nich není uvedeno v lékařských nálezech posuzovaného. Ten není ani postižen těžkou či hlubokou mentální retardací. Uzavírá se, že žalobce není osobou, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí nebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Nejde o těžkou vadu nosného ústrojí podle písm. a/, b/ d/ - i/ bodu 1 části I přílohy k zákonu ani o těžké mentální postižení podle písm. b/ bodu 4 části I téže přílohy.

Jestliže je ze spisu zřejmé, že bylo vycházeno z úplné dokumentace zdravotního stavu žalobce, závěry posudků nejsou rozporné, PK MPSV přihlédla k žalobcem nově doložené lékařské zprávě, pak i krajský soud jako medicínský laik musí konstatovat, že posudky shora uvedené mohou být dostatečně objektivním podkladem pro rozhodnutí o žalobcově nároku na příspěvek na zvláštní pomůcku.

Krajský soud proto nemůže sdílet stěžejní námitku žalobce spočívající ve výtce, že správní orgán nevycházel z dostatečně objektivně zjištěného skutkového stavu. Žalovaný postupoval při shromažďování důkazů zcela obvyklým způsobem, stejně tak průběh posouzení zdravotního stavu žalobce lékařem OSSZ a následně posudkovou komisí v ničem z obvyklé praxe nevybočil.

Lze dozajista chápat rozladění žalobce a jeho argument, že v době minulé při zdravotním stavu obdobnému stavu zjištěnému v tomto řízení bylo o jeho žádosti rozhodnuto kladně. K tomu krajský soud může pouze objasnit, že dřívější posouzení zdravotního stavu žalobce proběhlo podle zákonných norem platných do 31. 12. 2011, konkrétně podle vyhl. č. 182/1991 Sb., kterou se prováděl zákon o sociálním zabezpečení. Podle § 35 odst. 1 uvedené vyhlášky se příspěvek na zakoupení motorového vozidla nebo příspěvek na celkovou opravu motorového vozidla poskytne občanu s těžkou vadou nosného nebo pohybového ústrojí, která je uvedena v příloze č. 5 písmenech a) až g), který motorové vozidlo bude používat pro svou dopravu.

Příloha č. 5, na kterou ust. § 35 odst. 1 vyhlášky shora odkazovalo, upravovala a specifikovala zdravotní postižení odůvodňující kromě jiného i poskytnutí příspěvku na zakoupení, celkovou opravu a úpravu motorového vozidla. Pro účely pokračování

přiznání peněžitého příspěvku na se za těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí pod písmenem f) přílohy č. 5 těžké funkční poruchy pohyblivosti na základě postižení několika funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy; funkčním celkem se přitom rozumí trup, pánev, končetina.

Současná právní úprava, resp. příloha k vyhlášce č. 329/2011 Sb. upravující zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku a zdravotní stavy vylučující jeho přiznání v části I., bod 1. písm. g) specifikuje, že se za těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí považují těžké funkční poruchy pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy, funkčním celkem se přitom rozumí trup, pánev, končetina.

Z citace původní a současné právní úpravy a z porovnání jejího obsahu je zjevné, že nové znění zákona, resp. přílohy, jasně zpřísnilo podmínky spočívající ve zdravotním stavu pro přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku. Krajský soud záměrně v předchozích dvou odstavcích zvýraznil, v čem odlišnost spočívá. V důsledku zákonné změny pak žalobce, který je na tom subjektivně i objektivně (po stránce zdravotní) v tomto řízení stejně, ne-li hůře, nežli v řízení předchozím, ve kterém se nároku úspěšně domohl, nyní úspěšný není. Oproti původnímu znění, které nárok podmiňovalo mimo jiné postižením několika funkčních celků pohybového ústrojí je totiž zákonem vyžadováno postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí, což se v konkrétním žalobcově případě neprokázalo. Krajskému soudu pak nepřísluší hodnotit důvody, pro které zákonodárce ke změně právní úpravy přistoupil, nelze ji považovat vůči osobě žalobce za diskriminační, neboť stejnou měrou doléhá rovněž na další případy posuzované osoby, které budou pro vznik nároku povinny naplnit požadavek této nové právní úpravy.

Při přezkoumání napadeného rozhodnutí vychází soud z odborného zjištění PK MPSV vyžadujícího vzdělání z oboru medicíny o tom, že postižení žalobce není podřaditelné těžké vadě nosného nebo pohybového ústrojí. Je-li prokázáno, že žalobce takovou vadou postižen není, pak žalobci nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku poskytovaný na pořízení motorového vozidla nevznikl. Napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zněním podmínek uvedených v ust. § 9 odst. 2 a 4 zák. č. 329/2011 Sb.

Vzhledem ke zjištěným okolnostem případu krajský soud žalobu posoudil jako nedůvodnou a jako takovou ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 2 s.ř.s. a vychází ze skutečnosti, že úspěšnému žalovanému v řízení nevznikly žádné (krom nákladů spojených s obvyklou administrativní činností) nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Hradci Králové dne 30. září 2013

JUDr. Marcela Sedmíková, v.r.
samosoudkyně